

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ἐ μ μ. Κ ρ ι α ρ ᾶ, *Κατσαΐτης, Ἰφιγένεια-Θυέστης-Κλαθμὸς Πελοποννήσου*. Ἀνέκδοτα ἔργα. Κριτικὴ ἔκδοση μὲ εἰσαγωγή, σημειώσεις καὶ γλωσσάρια. Athènes 1950 (Collection de l'Institut Français d'Athènes).

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου προσετέθη ἔσχατως ὀγκώδης τόμος περιέχων τὸ ἀνέκδοτον μέχρι τοῦδε ἔργον τοῦ κεφαλήντος ποιητοῦ Πέτρου Κατσαΐτη μεθοδικῶς ἐκδεδομένον, ἐπὶ τῇ βάσει χειρογράφου ἀποκειμένου εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου κρητὸς φιλόλογου κ. Ε. Κριαρᾶ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὴν ἔκδοσιν ταύτην καθιστᾶ καὶ κρητολογικῶς ἐνδιαφέρουσαν ἡ ἐπὶ διετίαν ἐν Κρήτῃ παραμονὴ τοῦ Κατσαΐτη ὡς αἰχμαλώτου τῶν Τούρκων (1715-1717) καὶ ἡ, ὡς ἐκ ταύτης, οἰκείωσίς του πρὸς τὴν κρητικὴν γλῶσσαν καὶ λογοτεχνίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐπίδρασις, ὡς τονίζει ὁ ἐκδότης, «ἔμελλε ὡς ἓνα βαθμὸ νὰ προκαθορίσῃ τὴ μελλοντικὴ λογοτεχνικὴ του πορεία» (σελ. ι').

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ βιβλίου του ὁ κ. Κριαρᾶς ἐξετάζει τὰ ὑπάρχοντα βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ ποιητοῦ, συνθέτει, βάσει τούτων, τὴν προσωπικότητά του καὶ προσδιορίζει τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν σημασίαν τῶν τριῶν ἔργων του. Ἐκ τούτων τὸ πρῶτον (χρονολογικῶς εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιτάσσεται τῶν δύο ἄλλων) μὲ τὸν τίτλον «Κλαθμὸς Πελοποννήσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα» ἔχει ὡς θέμα τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ 1715 ἄλωσιν τῆς Πελοποννήσου, συνετέθη δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν Κρήτῃ αἰχμαλωσίας τοῦ ποιητοῦ. Τὰ δύο ἄλλα μὲ τοὺς τίτλους «Ἰφιγένεια» καὶ «Θυέστης» εἶναι τραγωδίαι, τῶν ὁποίων τὸ θέμα εἶναι ἠντλημένον ἐκ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας, συντεθέντα δὲ μετὰ τὴν ἐκ Κρήτης ἀναχώρησιν τοῦ ποιητοῦ εἶναι ἀνώτερα τοῦ πρώτου—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὀφείλεται, κατὰ τὸν κ. Κρ., καὶ εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῆς κρητικῆς λογοτεχνικῆς παραδόσεως. Ἡ γλῶσσα καὶ ἡ στιχουργία καὶ τῶν τριῶν ἔργων ἐξετάζεται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια τοῦ πρώτου μέρους, ἀναζητοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἐπιμελῶς καὶ διακρίνονται τὰ ἔχνη τῆς κρητικῆς ἐπιδράσεως. Χαρακτηριστικὸν, ἐν προκειμένῳ, εἶναι ὅτι τὸ πρῶτον ποίημα, ὁ «Κλαθμὸς», εἶναι συντεθημένον ἐξ ἑνδεκασυλλάβων στίχων, ἐνῶ τὰ δύο ἄλλα ἐκ δεκαπεντασυλλάβων.

Τὰ κείμενα καταλαμβάνουν τὸ δεύτερον μέρος, ἀποτελούμενον ἐκ 285 σελίδων, τὰ δὲ εἰς ταῦτα ποικίλα σχόλια τοῦ ἐκδότου, ἐκτεινόμενα εἰς 43 σελίδας, ἐπιτάσσονται τῶν κειμένων εἰς τὸ τρίτον μέρος. Τὸ τέταρτον περιέχει γλωσσάρια: τῶν λέξεων, τῶν κυρίων ὀνομάτων καὶ τοπωνυμίων, τῶν ξένων λέξεων καὶ ἐκφράσεων.

Βεβαίως ἡ ποιητικὴ παραγωγή τοῦ κεφαλλῆνος ποιητοῦ, ὅσῳ καὶ ἂν οὗτος «ἀπὸ τὴν Κρήτη γέμισε τὶς φοῦχτες του» δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν σύγκρισιν πρὸς τὰ προγενέστερά του προΐόντα τῆς Κρητικῆς Ἰστορίας. Ἡ χάρις, ἡ διαύγεια καὶ ἡ γλωσσικὴ τελειότης τούτων σπανιώτατα ἐμφανίζεται εἰς τοὺς δυσκινήτους, ἀσαφεῖς καὶ, ἐν πολλοῖς, γλωσσικῶς βεβιασμένους καὶ μικτοὺς στίχους τοῦ Κατσαίτη. Μιᾶς περιόδου ὅμως, ὡς ἐκείνη καθ' ἣν ἔγραψεν ὁ Κατσαίτης, πᾶν κείμενον εἶναι ἐπιστημονικῶς χρήσιμον, ἰδίᾳ ὅταν εἶναι ὁπωσδήποτε δόκιμον (ὁ Κατσαίτης δὲν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὕψος τῶν κρητικῶν ποιητῶν ἢ το σημαντικὸς λόγιος καὶ ἐνδιαφέρων ποιητής) καὶ, πρὸ παντός, ὅταν ἐμφανίζεται εἰς ἑκδοσὶν ὑποδειγματικὴν καθ' ὅλα, ὡς ἡ ἀνωτέρω τοῦ κ. Κριαρᾶ.

Μ. Γ. Π

J. D. S. Pendlebury, *Ὁδηγὸς Κνωσοῦ*, μὲ πρόλογο τοῦ Sir Arthur Evans. Ἑλληνικὴ μετάφραση Νικ. Πλάτωνος. Ἐκδοσὴ Ἀνδρέα Καλοκαιρινοῦ. Ἡράκλειο 1950.

Ἡ ἔλλειψις ἑνὸς ἑλληνιστὶ συντεταγμένου Ὁδηγοῦ τοῦ μινωικοῦ ἀνακτόρου τῆς Κνωσοῦ ἦτο πάντοτε λίαν δυσάρεστος διὰ τοὺς ἀγνωστοὺντας ξένας γλώσσας ἑλληνας ἐπισκέπτας. Ἦσαν οὗτοι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀρκοῦνται εἰς τὰς προχείρους καὶ ἐπιπολαίας πληροφορίας τῶν φυλάκων ἢ εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐρμηνείαν ἑνὸς προθύμου μὲν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδαοῦς συνοδοῦ. Διὰ τοῦτο μὲ πολλὴν ἀνακούφισιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἑκδοσις εἰς ἑλληνικὴν μετάφρασιν τοῦ γνωστοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Pendlebury, τὴν ὁποίαν μὲ ἐπιμέλειαν καὶ φιλοκαλίαν ἀσυνήθη ἐπεράτωσαν προσφάτως οἱ Ν. Πλάτων καὶ Α. Καλοκαιρινός, ὁ πρῶτος ὡς μεταφραστὴς καὶ ὁ δεύτερος ὡς ἐκδότης.

Ἡ διατηρηθεῖσα καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ μεταφράσει πλουσία εἰκονογράφησις τῆς ἀγγλικῆς ἑκδόσεως — τοῦτο, ὡς σημειοῖ ὁ μεταφραστὴς, κατωρθώθη τῇ συνδρομῇ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολ. Σχολῆς — ὑποβοηθεῖ κατὰ τρόπον λαμπρὸν τὸν ἑλληνα ἀναγνώστην εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς πολυπλόκου ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ ἀνακτόρου, ἐνῶ ἢ εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν ἐρμηνεία τοῦ κτιρίου καθιστᾷ προσιτὸν τὸν Ὁδηγὸν εἰς πάντα γνωρίζοντα ἀνάγνωσιν. Εὐχεραίνεται δ' ἔτι πλέον ἢ ὑπὸ τῶν ἀμυήτων κατανόησις τοῦ βιβλίου διὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ κεφαλαίου, ὅπου παρέχεται ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἱστορία τοῦ ἀνακτόρου καὶ